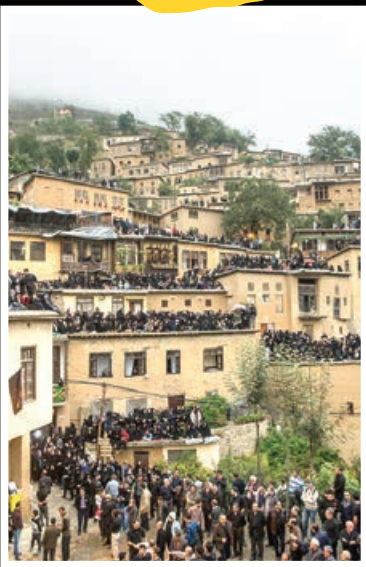


جلوه‌هایی از محرم در سبک زندگی به روایت عکس‌ها و واژه‌ها

عکس‌های روضه خوانان

روضه‌را که حتما نباید شنید، گاهی می‌شود نگاه و حسش کرد؛ مثل این عکس‌ها که روضه‌خوان‌های ماهری هستند و نمایشی از اندوه و نیاز و وصل‌راه انداخته‌اند که بیا و ببین؛ بی‌صدا و هیاهو. روضه و اشک که حتما برای فقدان نیست؛ گاهی به حال خودمان اشک می‌ریزیم. برای دور افتادگی مان از خوبی‌ها و خودمان را وصل می‌کنیم به کسی که نبودنش، عین بودن است و دستگیری و نوازش و تسکین‌یلد است.



تاریخچه

یادمان نمی‌رود شب هفتم محرم، غلم‌ها و پارچه‌سبزه‌ها و حاجت‌ها و دل شکستگی‌هایمان را برداریم و راه بیفتیم به سمت بقعه. هشت قرن است که پادمان نرفته. پدرها و مادرهایمان با نذرهای اداشده و آرزوهای به‌دل‌مانده زیر خاک خفته‌اند؛ غلم‌ها و پارچه‌سبزه‌ها باقی مانده‌اند. ما هم می‌رویم و نشان عزای تو می‌ماند. داغی که از خون‌های پاک‌روی دل زمین است، تا ابد سرد نخواهد شد.

عکس از: مهدی معتمد (مراسم غلم‌بندان [یا قدمتی ۷۰۰ ساله] در روستای ماسوله)

یادمان

یک شمع برای پسرمان، یکی برای خودمان؛ نه! هر دو تا برای پسرمان. پسرمان هم برای شما؛ در پناه و زیر سایه شما! همه شمع‌های دنیا نذر آن که درهای از نور و جود شما به قلبش بتابد. امشب آمدیم این جاسپاریش به خودتان، ما از شما برایش گفته‌ایم، می‌شود دستش را بگیرد؟

عکس از: الهه پور حسین (شام غریبان در حرم شاهچراغ (ع))

سلام بر علی اصغر (ع)، سلام بر رقیه (ع)!

این چندروزه، چادرهایمان دم دست است. همین که دسته به سر کوچه می‌رسد، چادرها را سر می‌کنیم و کفش پوشیده‌نیوشیده می‌زنیم بیرون. بچه‌ها جلوتر می‌دوند، بغل‌شان می‌کنیم؛ نروند لایه لای جمعیت، گم نشوند، زمین نخورند، دست‌وپای‌شان زخم بردارد. محرم، مادرها بی‌تاب‌تر می‌شوند.

عکس از: پوریا پاکیزه (حرکت نمادین ورود کاروان امام حسین (ع) به کربلا)

پای دل قدم زدن

لباس مشکی‌ها را از ته کمد بیرون می‌آورم، چه فایده؟ با کدام پا پشت هیئت عزایش سینه‌زنان راه بیفتیم؟ می‌خوانم: «هنوز راه ندارد کسی به عالم تو / نسیم هم نرسیده به درک پرچم‌تو». کاش حداقل می‌توانستم نذری بیزم و سفره‌داری‌اش را بکنم. می‌خوانم: «تو کربلای سکوتی و چارده‌قرن است / نشسته‌ایم سر سفره محرم تو». پاهای چرخ‌دارم را بر می‌دارم، می‌زنم بیرون.

عکس از: فرشید ار دلان (عاشورا در سمنج)

مهربانی‌اش وسیع است

پیراهن سیاه ساده ندارم؛ بلوز گشاد همیشگی‌ام را می‌پوشم. شال عزا هم ندارم؛ کلاه و گردن‌بند مشکی‌ام را بر می‌دارم. می‌شنوم: «با این ریخت و قیافه نرو عزای امام حسین (ع)». گوش نمی‌کنم. اگر من را دوست نداری، از سرو وضع خوست نمی‌آید، خودت بهم بگو. می‌خواهم بدانم کسی که می‌گویند به آن خوبی‌هاست و توبه و پشیمانی دشمنش را می‌پذیرد هم، خط کش دستش گرفته و از قیافه هر کس خوشش نیاید، اسمش را توی بد‌ها می‌نویسد.

عکس از: علی تقوی (تهران، دهه اول محرم)



سفينة النجاة

تو کشتی نجات و چراغ هدایتی در یاب‌مان در این شب تاریک، یا حسین!

عکس از: برنا قاسمی (تهران، دهه اول محرم)



اینی سلم بن سالمکم

آدم قهر و آشتی دارد، خوشی و دعا دارد، حال بد و خوب دارد؛ هر سال این موقع اما انگار معجزه بشود، قهر و دعا و حال بد از یادمان می‌رود. همه یک رنگ می‌پوشیم، یک اسم را صدا می‌زنیم. یک دست برای عرض ادب بالا می‌رود و دست دیگر می‌ماند روی شانه کسی که خشم و کینه از او به دل داشته‌ایم؛ خشم و کینه‌ای که حالا نیست. پای عشق که وسط می‌آید، جایی برای کینه‌توی دل آدم نمی‌ماند.

عکس از: مهرداد ریاضی (اربعین در جزیره هرمز)

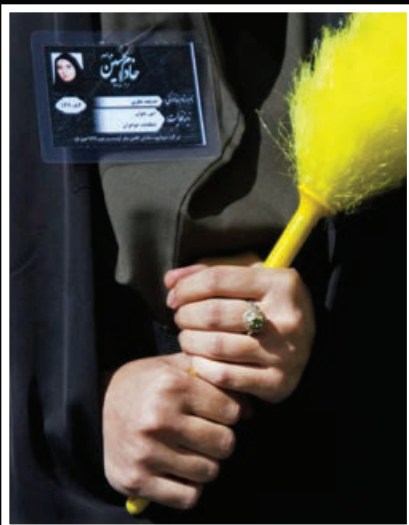


دل‌هوی‌ای حرم کرده‌است، می‌دانی *

دل‌تنگم. کاش می‌شد بیایم پابوس، کاش می‌شد صدایم کنی و بیایم، حتی قدر یک سلام دادن و دور کعت نماز خواندن. می‌نشینم گوشه صحن مسجد. چند پسر بچه، سر پرچم دعا می‌کنند. از هیئت جا مانده‌اند، مثل من که از حرمت! باید بلند شوم از هم جدای‌شان کنم، نمی‌توانم، آخ! باز کمر! چشم‌هایم را می‌بندم و بغض و در در با هم قورت می‌دهم. صدای‌شان قطع شده. چشم باز می‌کنم، بچه‌ها رفته‌اند اما بدون پرچم.

پس تو صدایم کردی!

عکس از: فرهاد صفری (مراسم عزاداری در تکیه اسید جمال قزوین)



خادم حسین (ع)

شنیده‌ام اسم آدم‌ها روی زندگی‌شان اثر می‌گذارد؛ اسم‌های خوب و با معنی، آدم‌را اودار می‌کند به خوب بودن. مثل وقت‌هایی که تمیز و مرتب هستیم و حواس‌مان بیشتر به حرف‌ها و رفتارمان هست تا توی ذوق کسی نخورد. امروز که کارتم را دستم دادند، قشنگ‌ترین اسم دنیا رویش نوشته شده بود؛ «خادم‌الحسین». مزین بودن به اسم شما و به‌فخر خادمی شما، آدم‌را از بد بودن شرم‌منده می‌کند.

عکس از: فاطمه عابدی (باتوان عاشورایی زنجان)



هل من ناصر ینصرنی؟

دهه اول محرم پار سال بود. دسته عزاییچید توی خیابان، صدای طبل و سنج پیچید توی سرم؛ رفیق از پاهایم رفت. سست شدم، نشستم. اشکم مگر بند می‌آمد؟ مگر دفعه اولم بود دسته و هیئت می‌دیدم؟ مگر چی شنیده بودم؟ از صدای طبل و سنج که آدم خالی نمی‌شود.

عکس از: برنا قاسمی، (تهران، دهه اول محرم ۹۶)



*شعرهای متن از: حسین منزوی، محمد علی بهمنی، حمید رضا برقی

جدول متوسط [شماره ۷۲۱۵]

طراح جدول: مریم احمدی

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲
۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳
۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴
۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵
۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶
۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷
۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸
۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹
۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰
۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱
۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲
۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳
۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴
۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵
۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶
۳۱	۳۰	۲۹	۲۸	۲۷	۲۶	۲۵	۲۴	۲۳	۲۲	۲۱	۲۰	۱۹	۱۸	۱۷

حل جدول شماره ۷۲۱۴

۲۰	۱۹	۱۸	۱۷	۱۶	۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
					■					■					■				
				■					■						■				■
■				■				■						■				■	
■								■						■				■	
			■					■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■				■	
								■						■</					